

Co se v Tibetu děje dnes

Od 80. let v Tibetu dochází k určitým náznakům uvolnění politických poměrů, ale zároveň se prohlubuje ničení země. Vojskou okupaci země nahradila okupace ekonomická. Největší hrozbu pro Tibetany a jejich jedinečnou kulturu představuje státem organizovaný a podporovaný masový příliv čínského obyvatelstva do Tibetu (vedle 5 milionů Tibetanů žije v současnosti v Tibetu 7,5 mil. Číňanů).

Dalajlama krátce po svém odchodu do exilu ustanovil tibetskou exilovou vládu (Central Tibetan Administration CTA – Ústřední tibetská správa) se sídlem v Dharamsale. Tibetská exilová vláda se desítky let snaží o navázání dialogu s čínskou vládou, zatím však bez větších úspěchů.

Tibetské děti můžou studovat převážně v čínštině a často nemají právo studovat v rodném jazyce. Podle průzkumů je přibližně 50-60% tibetských dětí negramotných. Součástí výuky je komunistická ideologie a čínská propaganda.

V Tibetu jsou nadále porušována základní lidská práva včetně systematického potlačování svobody slova, potlačování politického a náboženského vyznání, potlačování národní a kulturní identity. Dochází k zadržování a uvěznění bez řádných soudních procesů, mučení politických vězňů, Čínou regulovaným programům kontroly porodnosti Tibetanů, cenzuře sdělovacích prostředků a internetu, rozsáhlým politicko-převýchovným kampaním, vývozu nerostných surovin z Tibetu do Číny. Stále častěji také dochází ke střílbě na tibetské uprchlíky.

Za poslední tři roky si sebeupálení jako nejkrajnější formu protestu proti politickému, kulturnímu a náboženskému útlaku ze strany Číny zvolilo 117 Tibetanů. Jen v listopadu 2012 se podle dostupných informací upálilo 28 Tibetanů.

Veřejná sbírka Tibet

Občanské sdružení Lungta vyhlásilo „Veřejnou sbírku Tibet“ s platností od 1. března 2011 do 31. května 2013 .

Finanční prostředky z této sbírky budou využity k financování projektů spojených se vzděláváním v tibetské kulturní oblasti. V sekulární sféře (podpora Tibetan Pen Club) i v tradiční sféře klášterního vzdělávání (školy při buddhistických kláštorech Diskit a Tikse v severoindickém Ladaku). Třetí projekt představuje humanitární pomoc pro Tibetany žijící v exilu, kteří byly postiženi katastrofálními záplavami v srpnu 2011.

VEŘEJNÁ SBÍRKA TIBET

Přispějte na transparentní účet: 100310030/5500

DMS TIBET

Odešlete zprávu ve tvaru DMS TIBET na číslo 87777

Cena DMS je 30,-Kč, projekty Veřejné sbírky Tibet podpoříte částkou 27,- Kč.

Více informací na:
www.lungta.cz
www.darcovskasms.cz

Občanské sdružení Lungta

Dlouhá 2
Praha 1
110 00
tel. : 728 723 274

Navštivte naše webové stránky a seznamte se s naším sdružením, uvítáme dobrovolníky pro jednorázové akce, stejně tak pro dlouhodobou spolupráci na našich projektech.

Svíčková vigilie za 11. pančhenlamu Gendün Čhökji Němu

**dne 15. května 2013
v 18 hodin
Václavské náměstí
Socha sv. Václava**

Pančhenlamové

Krátce poté, co v roce 1989 zemřel za dosud nevyjasněných okolností desátý pančhenlama Čhökji Gjalchhän inicioval čtrnáctý dalajlama proces tradičního vyhledání nového vtělení. Pančhenlamové jsou po dalajlamech druhou nejvýznamnější duchovní linií reformované školy Gelug, která Tibetu dominuje od 17. století. Obě linie v historickém vývoji postupně převzaly i světskou moc nad Tibetem, a proto jsou dodnes vnímány jako dva nejvyšší duchovní představitelé Tibetu. Dalajlamové, kteří sídlili ve Lhase, ovládali celý centrální Tibet kromě provincie Cang, kterou ovládali pančhenlamové sídlící v Žikace.

Dítě, které ukradli Tibetu

Dne 14. května 1995, po více než šestiletém úsilí vyhledávací komise označil dalajlama po splnění všech rituálních postupů za novou inkarnaci linie pančhenlamů šestiletého chlapce Gendün Čhökji Nima, narozeného 25. dubna 1989 a pocházejícího z pastevecké rodiny z oblasti Lhari, ležící ve východotibetském Khamu. Zpráva vyvolala bouřlivé nadšení v sídelním městě pančhenlamů Žikace a projevy otevřené podpory novému pančhenlamovi znepokojily čínskou vládu natolik, že nakonec vyústily ve vyhlášení výjimečného stavu v celém městě, při němž navíc došlo k dočasnému uzavření kláštera Tašilhünpo. O tři dny později, 17. května 1995 byl 11. pančhenlama Gendün Čhökji Nima zadržen a spolu se svou rodinou je od té doby vězněn na neznámém místě. Současně s nimi čínská policie zatkla také Čhadel rinpočeho, opata kláštera Tašilhünpo, který vedl skupinu vyhledávající nového pančhenlamu.

Dva pančhenlamové?

O několik měsíců později, v prosinci roku 1995 byl čínskými úřady v naprostém rozporu s tradičním způsobem vyhledávání na místo již vybraného pančhenlamy dosazen jiný chlapec. Tibetan jménem Gjalchhän Norbu byl ve zinscenovaném obřadu v klášteře Džókhang ve Lhase intronizován jako 11. pančhenlama. Nikdo z Tibetanů v Tibetu ani v exilu ho však pančhenlamou neuznal. Gjalchhän Norbu od té doby žije v Pekingu pod stálým dohledem čínské bezpečnosti a téměř se neobjevuje na veřejnosti a je jakýmsi loutkovým představitelem tibetského buddhismu v Číně.

11. pančhenlama - 18 let politickým vězněm

Setkání s Gendün Čhökji Nimou ani jeho rodinou nebylo zatím umožněno ani oficiálním zástupcům vlád a mezinárodních organizací. Čínská státní tisková agentura Sin-chua pouze opakovaně uvádí, že „chlapec je svobodný a vede šťastný život“, čínská vláda ale zatím pokaždé odmítla zveřejnit místo pančhenlamova pobytu.

Ještě před pár lety byl 11. pančhenlama Gendün Čhökji Nima právem označován za nejmladšího politického vězně na světě. Od jeho zatčení již uplynulo osmnáct let. Dne 25. dubna 2013 oslavil pančhenlama 24. narozeniny.

PODPOŘTE PANČHENLAMU PODEPSÁNÍM PETICE

Podepište petici za propuštění 11. pančhenlamy Gendün Čhökji Nima a šiřte ji dál. Petiční archy budou předány ministru zahraničních věcí ČR. Výzva k projednání případu bude adresována vysoké komisařce OSN pro lidská práva. Petici si můžete vytisknout na stránkách www.lungta.cz/panchenlama, vyplněné petiční archy zasílejte na adresu našeho sdružení. Děkujeme za podporu. Každý hlas se počítá :)

Co se v Tibetu stalo

Po vpádu čínské armády na území Tibetu v roce 1950 a postupném obsazení celého území začali Číňané budovat strategické silnice vedoucí do Tibetu a posilovat tam své vojenské a policejní jednotky. S rostoucí vojenskou převahou se začal stupňovat nátlak na tibetskou vládu i na obyčejné Tibetany. Agresivní protitibetská komunistická politika Číňanů po vpádu do Tibetu v roce 1950 nakonec vedla k lidovému povstání, které vypuklo ve Lhase 10. března 1959.

Povstání bylo krvavě potlačeno a dalajlama byl donucen opustit Tibet a uchýlit se do indického exilu. Bilance „úspěchů“ čínské invaze, nejrůznějších kampaní, pracovních a ideologických programů a kulturní revoluce je dostatečně známá: 80 000 mrtvých během vojenského vpádu a v důsledku zásahu proti povstání v roce 1959. Přes milion Tibetanů zemřelo ve věznicích, pracovních táborech nebo při hladomoru. Z více než 6000 klášterů, chrámů a svatyní, v nichž žilo téměř 600 000 mnichů a mnišek, zůstalo pouhých třináct. Mniši a mnišky byli z klášterů vyhnáni, cenná umělecká díla vyplněna a rozprodána. Komunistická totalitní moc krutě omezila základní práva Tibetanů na svobodu vyjadřování, užívání mateřského jazyka, pohybu, náboženství. Státní populační politika nutí tibetské ženy k násilným potratům a sterilizacím. Svévolné zatýkání, represe, zastrasování, mučení a věznění se staly součástí každodenního života Tibetanů v jejich vlastní zemi.

První stádium okupace mělo převážně vojenský, strategický a represivní charakter. Tibet byl přeměněn ve vojenskou základnu a čínskou přítomnost v zemi ztělesňovali zejména vojáci a administrativní kádry státní správy. Pohyb obyvatelstva byl přísně střežen a regulován a do Tibetu se nedostal nikdo bez úředního povolení.